

Länsstyrelsen
Värmland

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0610254 Blomsterhultsmossen

Natura 2000

Natura 2000 är ett nätverk av utpekade områden med höga naturvärden inom EU. Målet med nätverket är att hejda utrotningen av vilda djur och växter och hindra att deras livsmiljöer förstörs. Nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete med att bevara biologisk mångfald. Alla medlemsländer har ansvar att peka ut representativa områden för fåglar som är angivna i EUs fågeldirektiv (SPA) och för naturtyper och arter som är angivna i EU:s art- och habitatdirektiv (SCI/SAC). Genom utpekandet åtar sig länderna att långsiktigt bevara de utpekade naturvärdena i områdena. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en bevarandeplan. I några fall där Natura 2000-området också är naturreservat skrivs en kombinerad bevarandeplan och skötselplan. Bevarandeplanen ska innehålla en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras. Bevarandemålen formuleras utifrån de förutsättningar som de utpekade arterna och naturtyperna behöver för att de ska ha gynnsamt bevarandetillstånd i området. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper samt behov av bevarandeåtgärder, t.ex. skydd eller skötsel, ska också beskrivas. Informationen ska ligga till grund för förvaltning och tillståndsprövning enligt miljöbalken.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. Uppgifterna skiljer sig i vissa fall från vad som är beslutat av regeringen och kommer av Länsstyrelsen i dessa fall att föreslås som ändringar till regeringen vid nästa revideringstillfälle. Förvaltning och tillståndsprövning ska utgå från den verkliga förekomsten av naturtyper och arter, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar denna, även om uppgifterna inte har hunnit beslutas av regeringen.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen som är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är i sig inte ett juridiskt bindande dokument varför formell reglering av skydd eller skötsel kan behövas t.ex. i form av beslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som råder vid åtgärder eller verksamheter inom ett Natura 2000-område.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd kan även krävas för åtgärder utanför Natura 2000-området om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Inför en ansökan ska ett samråd hållas med Länsstyrelsen angående utformningen av tillståndsansökan och tillhörande miljökonsekvensbeskrivning. Eftersom det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kräver tillstånd rekommenderas en tidig kontakt med Länsstyrelsen. Vid skogsbruksåtgärder hålls initialt ett samråd med Skogsstyrelsen. Information om Natura 2000 finns också på Länsstyrelsens webbsida eller genom kontakt med Länsstyrelsens enhet för naturvård på telefonnummer 010-224 70 00.

Foto: Länsstyrelsen Värmland

Överst vänster: violettkantad guldvinge, Dan Mangsbo - överst mitten: silvertärnor (D.M.) - överst höger: långskägg (D.M.)

nedtill vänster: vattendrag (D.M.) - nedtill höger: skog, Anders Tedeholm ©

Länsstyrelsen Värmland

651 86 Karlstad

010-224 70 00

www.lansstyrelsen.se/varmland

Länsstyrelsen
Värmland

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0610254 Blomsterhultsmossen

Kommun: Kristinehamn

Områdets totala areal: 33 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2017-11-01

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-12-29

Markägarförhållanden:

Statligt.

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 2006-05-01, SCI: 2007-11-01, SAC: 2014-01-01, regeringsbeslut
M2013/2696/Nm

Naturtyper som ska bevaras i området:

Naturtyper enligt art- och habitatdirektivet:

7110 - Högmossar

9010 - Taiga

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden:

Det främsta bevarandesyftet med detta område är att bevara naturtyperna 7110 Högmossar och 9010 Taiga.

Motivering:

Bevarandevärdena är knutna främst till myrmarkens uppbyggnad och vegetation i form av ett väl utvecklat mosseplan, randskog och laggkärr samt myrholmarnas naturskogsartade skogsbestånd, med kvaliteter som är ovanliga i de sydöstra delarna av länet. Blomsterhultsmossen ingår i Myrskyddsplan för Sverige, vilken listar landets mest värdefulla myrvarur sett ur ett naturvårdsperspektiv.

Prioriterade åtgärder:

Föreskrifterna för Naturreservatet Blomsterhultsmossens domänreservat bidrar till de förutsättningar som krävs för att naturtyperna högmossar och västlig taiga ska uppnå eller bibehålla gynnsamt bevarandetillstånd på lång sikt. Eventuellt är komplettering av de dikesproppar som placerades ut 2013 nödvändig. Taigan ska lämnas för fri utveckling. Vidare krävs god tillämpning av miljöhänsyn vid skogsbruksåtgärder i den omkringliggande skogen för att inte skada myrkomplexets naturvärden.

Beskrivning av området

Blomsterhultsmossens Natura 2000-område tillika naturreservat är beläget ca 2 km sydväst om Björneborg i Kristinehams kommun. Det utgör ett 33 ha stort område i Blomsterhultsmossens nordöstra del. Området omfattar ett av mossens laggkärr, flera myrholmar med naturskogsartad skog samt en del av högmossens östra kant med gammal värdefull randskog. Laggkärrret är ett av södra och mellersta Värmlands största och består huvudsakligen av fattigkärr. I kärret växer fattigkärrsarter som vitag, kallgräs, ullvitmossa, flytvitmossa och rufsvitmossa, vilka utgör typiska arter för naturtypen högmossar. I kärret finns även den lilla orkidén myggblomster. Av Natura 2000-områdets åtta myrholmar utgörs sju av 150-årig naturskogsartad skog, bestående av lika delar gran och tall med inslag av björk och klibbal. Skogen uppvisar naturskogsinslag i form av viss andel död ved och förekomst av signalarterna långflikmossa, vedtrappmossa, vedsäckmossa och garnlav varav de tre sistnämnda är rödlistade. Fyra av myrholmarna och en del av den skogbevuxna myren i söder är av Sveaskog klassade som nyckelbiotop. Hela Blomsterhultsmossen är sedan 1999 utpekad som riksintresseområde för naturvård. Området var tidigare domänreservat från 1937 och blev år 2000 naturreservat. Reservatet bildades för att bevara och vårda ett intressant våtmarksområde med, för naturtypen högmossar, typiska strukturer och arter.

Vad kan påverka negativt

Se även Negativ påverkan under respektive naturtyp.

Natura 2000-området är sedan år 2000 skyddat som naturreservat. Genom reservatsföreskrifterna regleras ett flertal potentiella hot mot naturtyperna högmossar och taiga. Föreskrifterna redovisas i beslutet för Naturreservatet Blomsterhultsmossens domänreservat.

Bevarandeåtgärder

Följande bestämmelser och åtgärder bidrar på olika sätt till att utpekade naturtyper och/eller arter uppnår och bibehåller gynnsamt bevarandetillstånd i Natura 2000-området:

Gällande regelverk 2017:

- Svenska Natura 2000-områden utgör riksintressen enligt 4 kap. 8 § miljöbalken.
- Enligt första stycket i 7 kap 28 a § miljöbalken krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd enligt första stycket krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området. Innan en tillståndsansökan lämnas in ska samråd hållas med Länsstyrelsen m.fl. (enligt 6 kap 4 § miljöbalken).
- Med stöd av 26 kap. 9 § miljöbalken får tillsynsmyndigheten i det enskilda fallet besluta om de förelägganden och förbud som behövs för att miljöbalken samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av miljöbalken ska följas.
- Blomsterhultsmossen utgörs av våtmarker som ingår i klass 1 i våtmarksinventeringen.
- I Kristinehamns kommun råder generellt förbud mot markavvattning (Förordning (1998:1388) om vattenverksamhet m.m.).

- Anmälningsskyldighet eller tillståndsskyldighet för vattenverksamhet råder enligt 11 kap. miljöbalken.
- Tillstånd för torvtäkt krävs enligt 9 kap. miljöbalken.
- Rikssintresse för naturvård (3 kap. 6 § MB)
- Beslutade föreskrifter och skötselplan för Naturreservatet Blomsterhultsmossens domänreservat. Hela Natura 2000-området omfattas av naturreservat.

Vid samråds- och tillståndsärenden är det viktigt att beakta hela myrkomplexet, d.v.s. även myrmark som ligger utanför Natura 2000-gränsen, samt myrkomplexets tillrinningsområde.

Behov av ytterligare bevarandeåtgärder:

Natura 2000-området Blomsterhultsmossen är formellt skyddat genom föreskrifter för Naturreservatet Blomsterhultsmossens domänreservat. Reservatsföreskrifterna bidrar till de förutsättningar som krävs för att naturtyperna högmossar och västlig taiga ska uppnå eller bibehålla gynnsamt bevarandetillstånd på lång sikt. Reservatet ska verka för att myrlandskapet med dess ytformer, flora och fauna bevaras. Under 2013 genomförde länsstyrelsen och Sveaskog dikesdämning för att återställa mossens hydrologi. Sju dikesproppar placerades i södra delen av reservatet och söder om reservatet. Utvärdering av åtgärderna gjordes i december samma år och den visar att några proppar hade önskvärd effekt medan några bedömdes ha otillräcklig effekt för att målet med återställd hydrologi skulle kunna nås. Det finns således behov av komplettering av dikesproppar. Taigan ska lämnas för fri utveckling. Vidare krävs god tillämpning av miljöhänsyn vid skogsbruksåtgärder i den omkringliggande skogen för att inte skada myrens naturvärden.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

7110 - Högmossar

Areal: 24,28 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen omfattar tydligt välvda mossar som har höjt sig över omgivningen och utvecklat ett öppet eller trädklätt mosseplan. Mossen kan antingen vara plåtåformigt, koncentriskt eller excentriskt välvd. Krontäckningen är vanligtvis mindre än 30 %, men högmossar/partier med krontäckning upp till 100 % förekommer. Hela den hydrologiska enheten inkluderas i habitatet, det vill säga mosseplanet samt omgivande laggkärr och randskog som ofta finns mellan mosseplanet och laggen. Gölar, höljor, strängar, tuvor, dråg, småvatten och vattenmosaiker kan förekomma i högmossekomplexet. Torvproduktion sker, men nettotillväxten kan ha upphört genom naturlig oxidation. Mosseplanet är en ombrotrof miljö, vilket innebär att vattenförsörjningen endast sker genom direkt nederbörd. Därmed blir näringshalten och pH-värdet mycket låga, vilket gör miljön artfattig. Habitatet har en perenn vegetation som ofta domineras av ris och vitmossor. Myrens hydrologi och hydrokemi är inte starkt generellt påverkad av antropogena ingrepp, dock kan mindre, reversibla, ingrepp som orsakat lokal störning finnas i begränsade delar av myren.

Inom myrkomplexet förekommer skogbevuxen myr (91D0) i stor omfattning. För närmare beskrivning se områdesbeskrivning.

För att den ingående naturtypen 7110 Högmossar ska uppnå och bibehålla gynnsamt bevarandetilstånd på lång sikt bör nedanstående förutsättningar uppfyllas:

- Intakta hydrologiska förhållanden och opåverkad hydrokemi.
- Endast torvoxidation orsakad av naturliga förändringar.
- Den för naturtypen karakteristiska vegetationen och strukturerna är en förutsättning för många av de typiska arterna som där har sin livsmiljö. Om de typiska arterna inte minskar påtagligt indikerar de att naturtypen upprätthåller viss kvalitet och viktiga ekologiska funktioner och därmed ett gynnsamt bevarandetilstånd för naturtypen.

Bevarandemål

Arealen av Högmossar (7110) ska vara minst 24,28 ha. Myrens hydrologi ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året. Torvbildning ska ske aktivt i myren. Hydromorfologiska strukturer som är väl förknippade med naturtypen ska vara allmänt förekommande (exempelvis strängar, höljor och gölar). Mosseplanet ska vara öppet utan indikation på att det sker igenväxning av vass, buskar eller träd eller annan vegetation med krontäckning på 0-30%. Omgivande laggkärr ska bibehållas intakta. Mossens randskog ska lämnas orörd för att bibehålla eller utvecklas mot naturskogs-karaktär. Här ska exempelvis finnas ett skiktat trädbestånd dominerat av tall med förekomst av gamla träd och död ved i olika former. Beträffande hydrokemin ska myren vara näringsfattig utan betydande antropogen påverkan. Bottenskiktet ska domineras av vitmossor. Typiska arter som exempelvis rostvitmossa, rubinvitmossa, ullvitmossa, kallgräs, dystarr och vitag ska förekomma.

Negativ påverkan

Faktorer som utgör eller kan utgöra hot mot naturtypen är:

- Förändrad hydrologi exempelvis genom dikning, dikesrensning, och andra markavvattande

åtgärder på och i nära anslutning till mossen påverkar både flora och fauna negativt.

- Torvbrytning.
- Spridning av kalk, gödning och andra ämnen, vilka kan ge drastiska förändringar av vegetationens sammansättning.
- Ökat kvävenedfall kan medföra igenväxning.
- Sur nederbörd kan medföra negativ förändring i vegetation.
- Skogsbruk utgör ett hot mot myrens värden. Dels genom att avverkning av skogbevuxna myrar (exempelvis randskogen hos högmossar) förändrar myrens strukturer och funktioner och dels genom att avverkning kan leda till indirekta effekter som näringsläckage och förändrad hydrologi, exempelvis orsakade av körskador. Kantzon mellan skog och myr har utöver en hydrologisk funktion en viktig ekologisk funktion för flera av myrens arter. Om delområden med lång skoglig kontinuitet avverkas hotas arter knutna till trädskiktet samt arter som är beroende av beskuggning starkt.
- Exploatering (anläggningar etc.). Anläggning av skogsbilvägar eller leder över eller i närheten av naturtypen kan förutom påverkan på den fysiska miljön påverka hydrologin och/eller hydrokemin.
- Ovarsam skoteråkning och körning med fyrhjuling.
- Ett alltför hårt tryck av besökare i närheten av störningskänsliga fågelarters häckningsplatser kan komma att innebära misslyckade häckningar.

Bevarandetillstånd

Blomsterhultsmossen är ett representativt exempel på naturtypen högmossar. Natura 2000-området omfattar Blomsterhultsmossens nordöstra del och inkluderar endast ett av högmossens laggkärr samt delar av randskogen. Laggkärrret är ett av södra och mellersta Värmlands största. Kärrret är huvudsakligen av fattigkärrtyp och här finns naturvärden i form av en representativ flora. Av de typiska arterna för naturtypen högmosse har vitag, kallgräs, praktvitmossa och ullvitmossa observerats. I kärret växer även orkidén myggblomster. Den sydligaste delen av myren i Natura 2000-området var tidigare kraftigt dikad och dominerad av glasbjörk med inslag av klibbal och viden. Ett parti var öppet kärr med ett tätt vassbestånd. Dikena hade en tydlig avvattnande effekt lokalt och bedömdes även påverka de öppna kärren norr och väster om dikessystemet negativt. 2013 restaurerades dikena för att återställa hydrologin. Vid uppföljningen samma år konstaterades att inte alla dikesproppar hade önskad effekt och att kompletterande åtgärder var nödvändiga. Eftersom kompletterande åtgärder inte genomförts är det oklart om nuvarande hydrologiska tillstånd kan betraktas som återställt till naturliknande tillstånd. Bevarandetillståndet för naturtypen högmossar bedöms därför som oklart.

9010 - Taiga

Areal: 2,92 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen förekommer i boreal-boreonemoral zon till övervägande del på surare och näringsfattig mark på moräner eller glacialfluviala sediment, men även skogar på basisk och näringsrik mark kan ingå. Skogen innefattar i typfallet produktiv skogsmark. Trädskiktets krontäckningsgrad är normalt 30-100% och utgörs av gran, tall, björk, asp, rönn och sälg. Små inslag av andra inhemska trädslag kan förekomma. Naturtypen innefattar även brandfält och stormfällningar som då kan innebära en lägre krontäckning. Skogen ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli naturskog eller likna naturskog med avseende på egenskaper och strukturer. Den kan ha påverkats av t.ex. plockhuggning, bete eller naturlig störning. Skogen ska vara i ett sent eller i ett relativt sent successionsstadium. Det ska finnas gamla träd och död ved och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. Om naturliga störningsprocesser eller skötselåtgärder, huvudsakligen brand/naturvårdsbränning, i syfte att imitera sådana har påverkat området kan även områden i yngre successionsstadier ingå om de utgör ett väsentligt värdehöjande komplement. Egenskaper och strukturer som är typiska för naturskog finns normalt även i yngre successionsstadier. Skogens hydrologi ska inte vara under stark generell påverkan från markavvattning. Näringskrävande örter finns endast undantagsvis. Naturtypen hyser vanligtvis en mängd rödlistade arter som gynnas av lång skoglig kontinuitet, gamla träd, död ved eller brandfält och successionsstadier efter brand.

För lokal förekomst, se områdesbeskrivning.

För att den ingående naturtypen 9010 Taiga ska uppnå och bibehålla gynnsamt bevarandetilstånd på lång sikt bör nedanstående förutsättningar uppfyllas:

- Skogen lämnas för fri utveckling där naturvärdena utvecklas genom naturlig dynamik.
- Förekomst av naturliga störningar så som brand, stormfällningar, översvämningar och insektsangrepp.
- Upprätthållande och återställande av naturlig hydrologi.
- Den för naturtypen karakteristiska vegetationen och strukturerna är en förutsättning för många av de typiska arterna som där har sin livsmiljö. Om de typiska arterna inte minskar påtagligt indikerar de att naturtypen upprätthåller viss kvalitet och viktiga ekologiska funktioner och därmed ett gynnsamt bevarandetilstånd för naturtypen.

Bevarandemål

Arealen av Taiga (9010) ska vara minst 2,92 ha. Småskaliga naturliga processer, som t.ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Naturlig hydrologi som skapar markfuktighet ska påverka dynamik och struktur. Skogens dynamik och struktur ska även påverkas av naturliga störningar så som stormfällningar, brand, översvämningar och insektsangrepp. Skogen ska bestå av olika trädarter till följd av naturlig störningsdynamik och succession. Skog med högre krontäckning ska utvecklas och barrträd ska kunna dominera i sena successionsstadier. Förekomsten av strukturer/substrat i form av gamla träd ska minst vara tämligen allmän. Förekomsten av död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar ska minst vara tämligen allmän på magra marker medan den ska vara riklig på näringsrikare marker i området. Främmande trädarter ska inte finnas i området. Typiska arter som gynnas av skoglig kontinuitet ska förekomma.

Negativ påverkan

Faktorer som utgör eller kan utgöra hot mot naturtypen:

- Avverkning i olika former som reducerar förekomsten av lämpliga strukturer. Sådana åtgärder i intilliggande områden kan även de vara skadliga genom att de påverkar hydrologi och lokalklimat i områden med denna naturtyp.
- Brist på dynamiska krafter som brand, ras och översvämning.
- Produktionshöjande åtgärder som gödsling, markberedning och dikning som även påverkar hydrologin.
- Markskador. Förutom den mekaniska skadan kan hydrologin påverkas och naturmiljön förändras.
- Konkurrens från främmande trädslag.
- Exploatering av området i olika former.
- Fragmentering, t.ex. skogsbilvägar som kan isolera organismpopulationer.
- Betestryck från klövvilt som kan påverka lövträdsföryngringen.
- Nedfall av kväveföreningar med effekten att de är skadliga för svampar och lavar, samtidigt som de kan vara gödande och ge förändringar i vegetationen.

Bevarandetillstånd

Inom Blomsterhultsmossens Natura 2000-område ligger ett antal mindre myrholmar på blockig morän. Skogen på dessa holmar är till största delen upp till 150-årig barrblandskog med inslag av främst björk och i kanten mot laggen även klibbal. Avverkningsstubbar visar på tidigare mänsklig aktivitet i området. Skogen har dock börjat anta en naturskogsartad karaktär med ökande andel död ved. Här finns signalarterna långflikmossa, vedsäckmossa, vedtrappmossa och garnlav varav de tre sistnämnda är rödlistade och de två sistnämnda är typiska arter för taiga. Signalarterna indikerar lång skoglig kontinuitet både vad det gäller levande barr- och lövträd men även olika former av död ved. Signalarterna indikerar också att området har hög och jämn luftfuktighet. Trots att Blomsterhultsmossens myrholmar hyser många av naturskogens kvalitéer uppfylls inte naturtypens bevarandemål, och därmed uppnår naturtypen inte gynnsamt bevarandetillstånd. Tydligast är bristen på död ved i olika former. Genom att skogen lämnats för fri utveckling skapas dock förutsättningar för att andelen död ved på sikt ökar.

Dokumentation

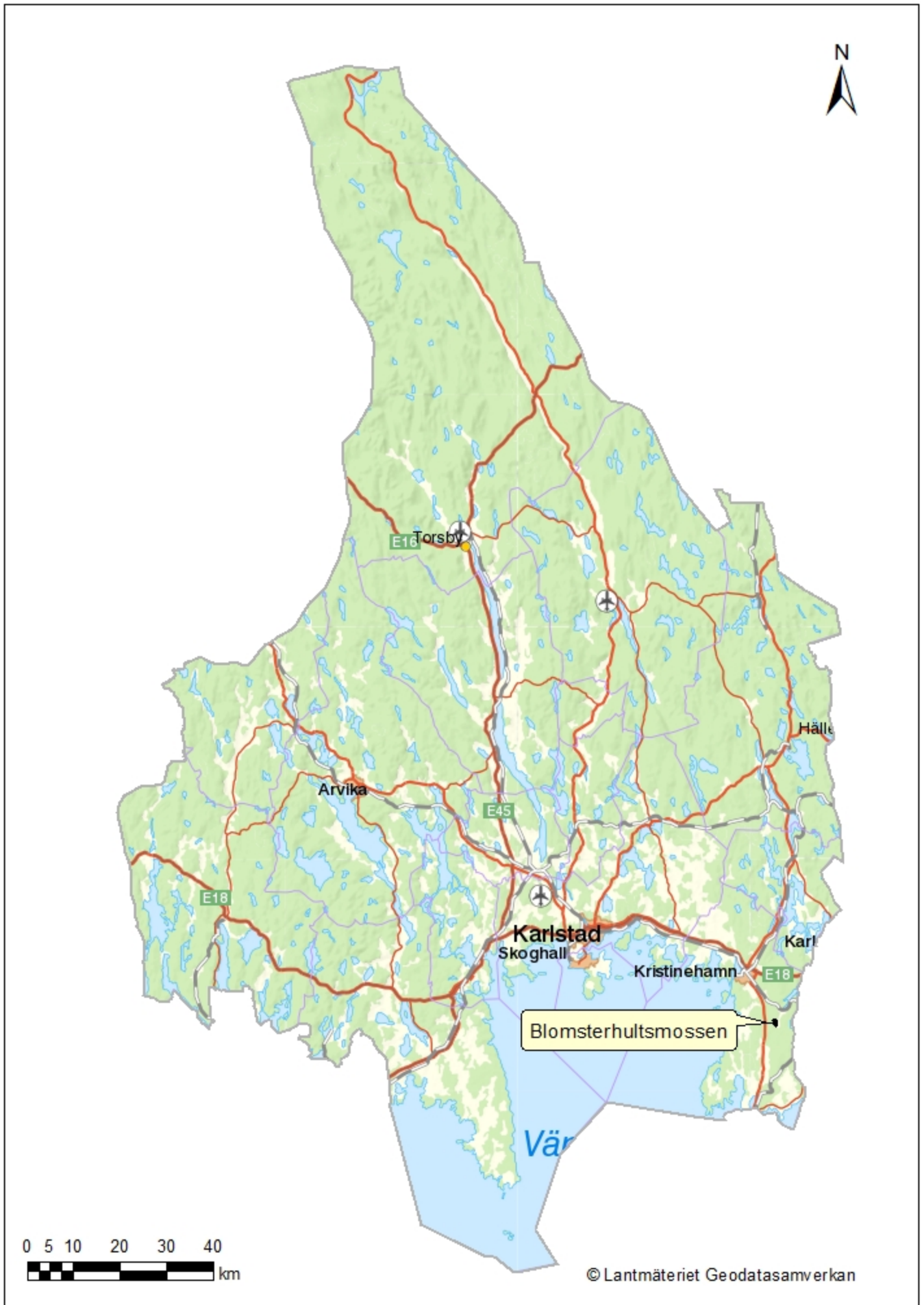
Följande underlag har använts vid sammanställningen av bevarandeplanen:

- Länsstyrelsen i Värmlands län. Basinventering 2005-2009 inklusive kompletterande inventeringar, bedömningar och kvalitetssäkring av Natura 2000-områden. Opublicerat.
- Länsstyrelsen i Värmlands län. 2000. Beslut om bildande av naturreservatet Blomsterhultsmossens domänreservat. Beslut 2000-09-11.
- Länsstyrelsen i Värmlands län. 2010. Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0610254 Blomsterhultsmossen. Fastställd 2010-05-10.
- Länsstyrelsen i Värmlands län. 2011. Projektplan för återställande av Blomsterhultsmossens hydrologi för att bevara våtmarkens naturvärden. Opublicerat.
- Länsstyrelsen i Värmlands län. VMI rapport - Blomsterhultsmossen och älv mossen; 13 km V Degerfors (opublicerad, Länsstyrelsens arkiv)
- Naturvårdsverket. 2011. Art- och naturtypsvisa vägledningar. Naturtyp 7110 Högmossar. www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledningar/Skyddade-omraden/Natura-2000/ [2017-01-18].
- Naturvårdsverket. 2012. Art- och naturtypsvisa vägledningar. Naturtyp 9010 Taiga. www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledningar/Skyddade-omraden/Natura-2000/ [2017-01-18]

Bilagor

1. Översiktskarta
2. Karta över Natura 2000-områdets avgränsning
3. Naturtypskarta

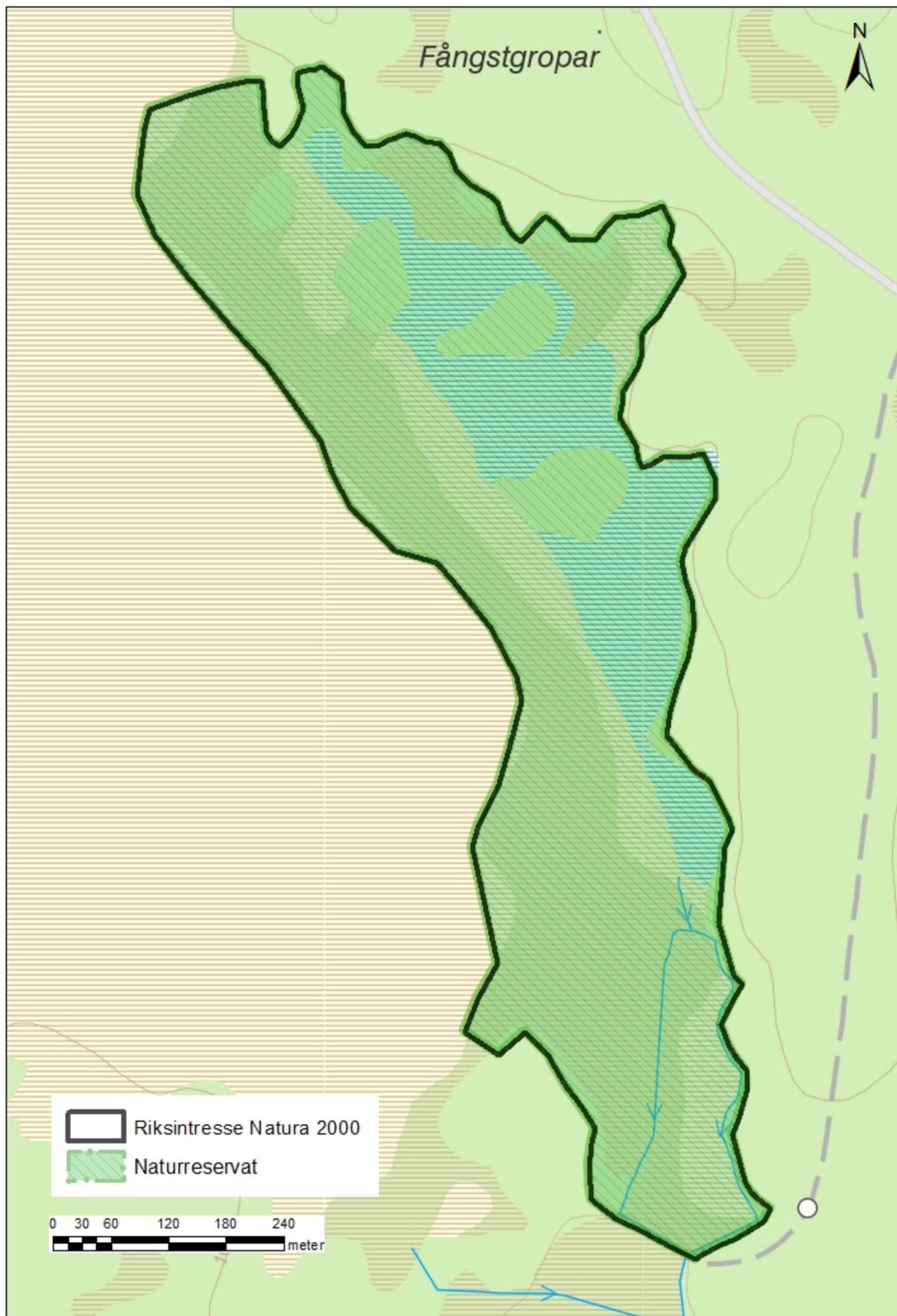
Bilaga 1. Översiktskarta med markering för Natura 2000-området Blomsterhultsmossen

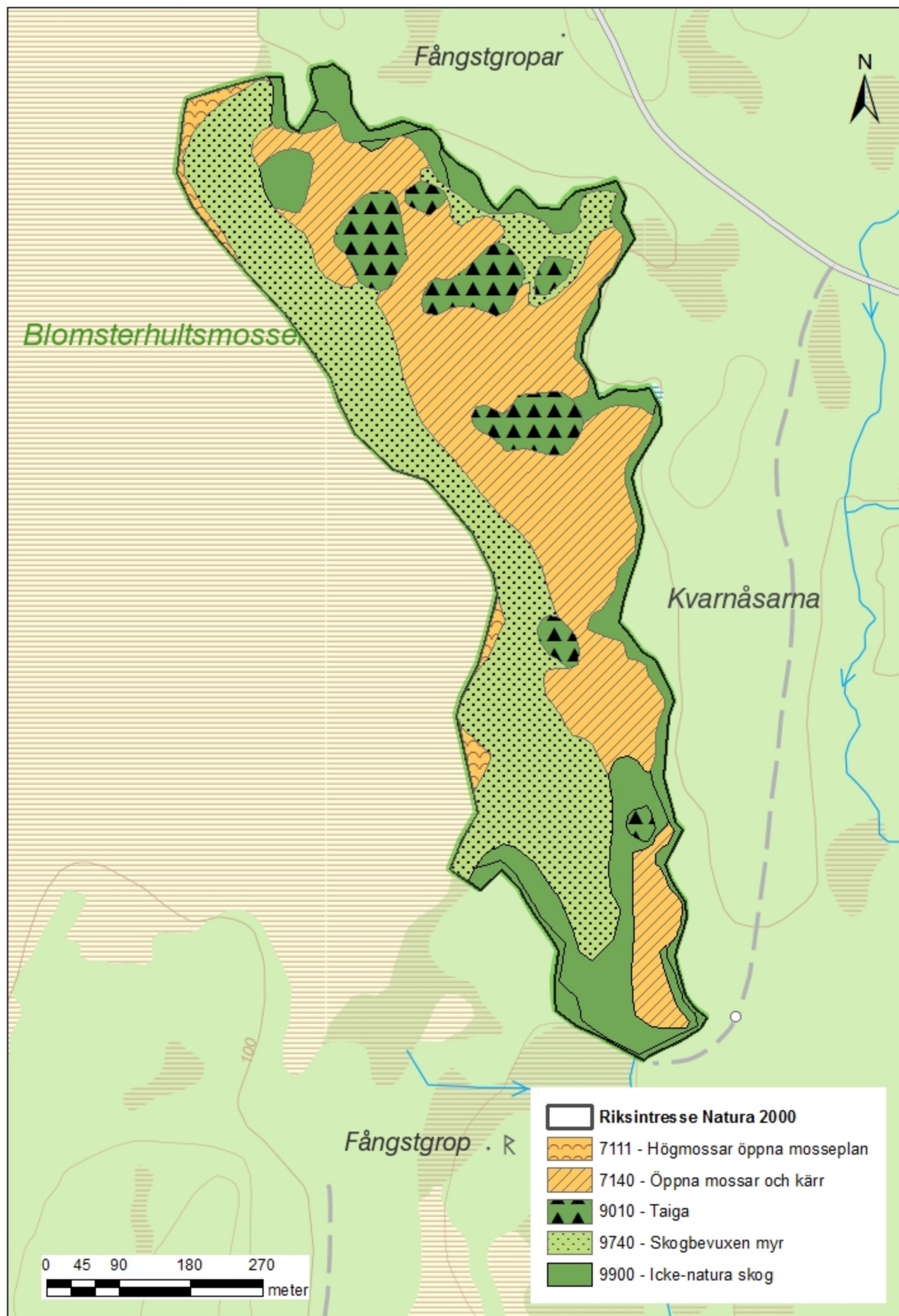
0 5 10 20 30 40
km

© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Bilaga 2. Karta med Natura 2000-områdets avgränsning

Bilaga 3. Naturtypskarta för Natura 2000 - området Blomsterhultsmossen

Länsstyrelsen
Värmland

Länsstyrelsen Värmland, 651 86 Karlstad, 010-224 70 00
www.lansstyrelsen.se/varmland